

PREDGOVOR

Druga polovina stoleća u kome živimo nesumljivo će biti zapamćena po velikim naporima koji se čine u osvajanju novih energetske izvora. Po svemu sudeći, rasipnom čovekovom ponašanju došao je kraj. Za svaki kilovat-čas energije, nezavisno od toga da li je dobijen pomoću fosilnih goriva, vodenih tokova, fisionog materijala ili nečeg drugog, čovek mora dobro da razmisli za šta će ga upotrebiti. Ovakva situacija — koja je karakteristična za sve zemlje sveta, a za našu zemlju, siromašnu u energetskim izvorima, posebno — navodi nas na ozbiljno preispitivanje svih mogućnosti koje nam Priroda i naše postojeće znanje i tehnologija pružaju.

Dok naučnici i praktičari već neko vreme vode svakodnevnu bitku za osvajanje novih energetske potencijala, bilo sticanjem novih saznanja u prirodnim naukama ili koncipiranjem efikasnijih mašina i procesa, stručnjaci uglavnom čekaju na svoj energetske „obrok“, praktično nezainteresovani za probleme udaljenije od njihovih doksata. Oni reaguju tek kada su i sami ugroženi usled narušavanja normalnih životnih uslova. Odnedavno, međutim, i laici počinju da se interesuju za rešavanje energetske i ekološke krize, u koju svet sve dublje zapada. Javlja se interes za alternativne, obnovljive energetske izvore, za ekologiju, novu arhitekturu i nov način života. Čovek se ponovo okreće Suncu i blagodatima koje mu ono pruža.

Usmerena ka rešavanju ovih životno važnih čovekovih problema, knjiga Nasušno sunce Branka Lalovića predstavlja